

Seniors un droša vide

Pētījums

Sabiedrības integrācijas fonda Programmā „NVO fonds”

Biedrība „LATVIJAS SENIORU KOPIENU APVIENĪBA” īsteno mikro projektu „**Latvijas seniors – aktīvs, zinošs un atvērts sadarbībai**”, kura viens no mērķiem ir – *senioru interešu aizstāvēšana*.

Mērķa sasniegšanai mikro projektā ir izvirzīti vairāki uzdevumi: gan tematisku semināru (lekciju) organizēšana lai veicinātu komunikāciju, apzinātu problēmas, kas skar seniorus, gan senioru konsultēšana lai sniegtu informāciju un rosinātu diskusijas, gan iesaistīšanās NVO darbā diskutējot par senioru sociāli ekonomiskajām problēmām, to risināšanas iespējām.

Projekta „**Latvijas seniors – aktīvs, zinošs un atvērts sadarbībai**” īstenotāji biedrība „LATVIJAS SENIORU KOPIENU APVIENĪBA” uzskata, ka vide, kurā mēs dzīvojam, ir viens no svarīgākajiem faktoriem, kas nosaka mūsu veselību un labsajūtu. Tā nosaka arī to, kā cilvēki noveco un kā reaģē uz neatkarības zudumu un funkcionēšanas traucējumiem, īpaši vēlākos gados. Ļoti lēni veidojas sabiedrības apziņa par nepieciešamību pielāgot dzīvesvietu vecākiem cilvēkiem, padarot to drošu. Drošas vides izveidei senioriem būtu jābūt uzmanības centrā ikvienā dzīves un sadzīves jomā.

Attīstītajās valstīs ir pieņemts, ka darbaspēju vecuma augšējā robeža “apzīmē” novecošanās sākumu. Ne tikai pensionēšanās vai pases dati identificē vecu cilvēku. Notiekošo pārmaiņu kopums visā organismā, funkciju pavājināšanās (kognitīvo spēju un slodzes tolerances mazināšanās, redzes un dzirdes pasliktināšanās u.c.), kā arī sociālo lomu maiņa raksturo senioru.

Tā kā dienas lielāko daļu vairākums senioru pavada savās mājās, tad viņu dzīvesvieta kā nozīmīga vide ir arī projekta „**Latvijas seniors – aktīvs, zinošs un atvērts sadarbībai**” īstenotāju biedrības „LATVIJAS SENIORU KOPIENU APVIENĪBA” uzmanības centrā. Seniori izvēlas “novecot” sev ierastā un tuvā vidē, jo tā ir ārkārtīgi svarīga viņu emocionālajai labsajūtai un fiziskajai veselībai. Atbilstošas, drošas un pieejamas mājas vides nodrošināšanai ir liela nozīme neatkarīgi no tā, vai seniors cilvēks dzīvo viens vai ģimenes lokā.

Ar turpmāk sniegto skaidrojumu par dzīvesvietas kā nozīmīgas vides pielāgošanu seniora vajadzībām, „LATVIJAS SENIORU KOPIENU APVIENĪBA” vērš uzmanību uz dažādu palīgīdzekļu nepieciešamību un pieejamību senioriem viņu dzīves kvalitātes uzturēšanai.

Senioriem **drošība tieši guļamistabā** ir viena no svarīgākajām. Šajā telpā seniors pavada vairāk laika nekā citās. Lai novērtētu guļamistabas vidi, identificētu iespējamus riskus un veiktu pielāgojumus, nevajag daudz laika. Toties šādai rīcībai ir nenovērtējama ietekme uz seniora labklājību. Svarīga nozīme ir pārdomātam mēbeļu izkārtojumam telpā. Mēbeles jāizvieto tā, lai neaizšķērsotu ceļu. Neatkarīgi no tā, vai

seniors pārvietojas ar palīgierīci vai bez tās, jānodrošina atbilstoša telpa mobilitātei un manevrēšanai. Labāk novietot mēbeles tālāk no pārvietošanās ceļa. Gultai jābūt drošā augstumā. Gan pārāk zema, gan augsta gulta ir problēma. Apsēžoties gultā, senioram vajadzētu spēt atbalstīt pēdas uz grīdas. Ceļgali saliekti 90° leņķī. To var sasniegt, noņemot vai pielāgojot gultas kājas vai eksperimentējot ar dažāda augstuma matračiem. Cita iespēja – funkcionālā gulta (jāatceras par riteņu bremzēm!).

Grīdas segums ne tikai guļamistabā, bet arī visā mājā nedrīkst būt slidens, tas samazinās kritiena iespējamību. Ja mājās ir grīdsegas vai paklāji, tad tiem jābūt piestiprinātiem pie grīdas. Šim nolūkam var izmanto divpusējo līmlenti. Sliekšņi arī var radīt bīstamas situācijas senioriem. Ieteicams likvidēt sliekšņus visā dzīvojamā vidē. Elektrības vadi nedrīkst būt uz grīdas un traucēt seniora pārvietošanai! Tiem jābūt izvietotiem un piestiprinātiem gar sienām, kur tie netraucē pārvietošanos.

Pareizs apgaismojums ir ārkārtīgi svarīgs senioram. Tas palīdz organizēt drošāku vidi, samazinot kritiena risku. Gaismas slēdži obligāti ir jānovieto tā, lai būtu maksimāli viegli sasniedzami. Ideāli, ja guļamistabā atrodas naktslampiņa vai automātiski ieslēdzama gaisma, kas palīdz viegli orientēties telpā nakts laikā un atrast ceļu līdz tualetei.

Durvju rokturiem jābūt sviras tipa, jo tie ir vienkārši lietojami un nebloķē durvju atvēršanu. Rokturi „pogas” nav vēlami ne durvīm ne mēbelēm. Lai seniors netīšām neieslēgtu sevi istabā, labāk izvairīties no slēdzenēm ar atslēgu vai citiem iekšdurvju bloķēšanas mehānismiem.

Uz naktsgaldiņa novietojamas tikai nepieciešamas lietas, piemēram, telefons un naktslampiņa. Tiem jābūt rokas stiepiena attālumā. Guļamistabā nepieciešams stabils un izturīgs krēsls, uz kura var apsēties, lai apģērbtos vai noģērbtos. Šāds krēsls var paaugstināt personas drošību gērbšanās laikā.

Samazinoties mobilitātei, seniori arvien vairāk un vairāk laika pavada sēdus. Tāpēc viņiem komforts un drošība ir vitāli svarīgi. **Sēdēšanas poza** mainās un kļūst nefizioloģiska, vai, vēl sliktāk, seniors izslīd vai nokrīt no krēsla. “Sliktā” sēdēšanas poza var negatīvi ietekmēt ne tikai seniora veselību, piemēram, veicināt plaušu un urīnceļu infekcijas. Izslīdēšana un kritieni no krēsla izraisa bailes, sāpes un diskomfortu. Ja krēsla sēdvirsma ir zemāka, ir nepieciešams ilgāks laiks, lai pieceltos. Piecelšanās no zemākām virsmām prasa lielāku un ātrāku rumpja saliekšanos. Tas, savukārt, negatīvi ietekmē cilvēka stabilitāti.

Lielākā daļa no mājās iegūtiem savainojumiem senioriem ir minimāli, bet kritieni vannas/dušas telpā var būt fatāli. Lielāks risks ir cilvēkiem ar līdzsvara traucējumiem. **Slideno grīdu problēma** ir aktuāla ne tikai senioriem, bet arī jebkura vecuma cilvēkiem. Neslīdošie paklāji vannas/ dušas telpā ir pamatu pamats, lai samazinātu kritiena risku.

Speciālie atbalsta rokturi ir īpaši nepieciešami cilvēkiem, lai atvieglotu iekāpšanu un izkāpšanu no vannas/dušas. Šī palīgierīce vairāk piemērota senioriem ar labu augšējās ķermeņa daļas spēku, tādiem, kas spēj pieturēties pie atbalsta roktura stāvēt vai kustību laikā. Atbalsta rokturi jānovieto tā, lai tos būtu ērti sasniegt. Vajag pārliedzināties, ka tie nav slideni un ir viegli saredzami (kontrastējošā krāsā). Neslīdoši paklājiņi un atbalsta rokturi nav dārgi, bet padara mazgāšanos daudz drošāku.

Tualetes poda augstums ir ārkārtīgi nozīmīgs, jo apsēšanās un piecelšanās no zemām virsmām var būt gan apgrūtināša, gan bīstama. Labs risinājums – tualetes poda paaugstinājums ar rokturiem. Atbalsta rokturi, kas ir piemontēti pie sienas blakus tualetes podam, sniedz papildu drošību.

Senioriem, kam ir grūtības noturēt līdzsvaru, mazgājoties dušā, iesaka izmantot **dušas krēslu**. Tas sniegs stabilitāti pašaprūpes laikā, kā arī ļaus atpūsties, ērti sēžot. Savukārt, ja mājās ir vanna un cilvēkam ir grūtības iekāpt un/vai izkāpt no tās, tad labs

“palīgs” ir vannas dēlis ar rokturi vai **vannas krēsls**. Mazgājoties dušā vai vannā, mazgāšanas piederumiem jābūt viegli sasniedzamiem. Slikti, ja senioram vajag noliekties vai stiepties, lai paņemtu higiēnas līdzekļus. Slapju un slidenu mazgāšanās piederumu problēma ir aktuāla visiem. Adevvāts apgaismojums vannas/dušas telpā, tāpat kā pārējās telpās, ir ārkārtīgi nozīmīgs seniora drošībai.

Svarīgi uz kuru pusi veras tualetes durvis. Drošāk, ja uz āru. Ja vecs cilvēks nokritīs tualetē pret durvīm, tad būs vieglāk viņam piekļūt un sniegt palīdzību. Lēnās kustības, jušanas traucējumi, redzes problēmas var palielināt applaucēšanās risku.

Ja dzīvesvietā, kur dzīvo seniors, **ir kāpnēs**, tām ir jāpievērš vislielākā uzmanība, jo tās rada paaugstinātu risku. Vai margas ir abās pusēs? Vai pakāpieni ir neslidoši? Vai apgaismojums ir pietiekams? Vai pakāpieni ir lietošanai droši – stabili, bez izdrupušiem robiem? Ja kāda no atbildēm ir “nē”, tad seniora kāpšana pa kāpnēm var beigties ar kritienu. Apgaismojumam jābūt tādā, lai katrs pakāpiens būtu labi redzams. Ja kāpnēs ir slidenas, tad uz pakāpieniem jāuzlīmē neslidošu lenti, lai nodrošinātu atbilstošu pēdu un virsmas saķeri. Ja kāpnēs ir pārklātas ar paklāju, tad tam jābūt stingri piefiksētam pie katra pakāpiena. Ar kontrastējošas krāsas līmlenti labāk apzīmēt visus pakāpienus.

Tehniskie palīglīdzekļi ir ierīces, kas atvieglo cilvēka spējas pārvietoties, aprūpēt sevi un pilnvērtīgi pavadīt brīvo laiku. Tie ir ratiņkrēsli, ortozes un protēzes, pašaprūpes palīglīdzekļi, arī palīglīdzekļi māsaimniecībā.

Galvenās palīglīdzekļu grupas pēc to lietošanas mērķa ir pārvietošanās, pašaprūpes, saziņas (alternatīvās komunikācijas), palīglīdzekļi māsaimniecībai un telpu pielāgošanai, protezēšanas un ortozēšanas palīglīdzekļi, surdotehniskie un tiftotehniskie palīglīdzekļi (izmantojami dzirdes un redzes traucējumu gadījumos).

Sabiedrībā vairāk pazīstami tādi palīglīdzekļi kā ratiņkrēsli, spieķi, kruķi, ortozes, kas tiek izmantoti, lai atvieglotu, uzlabotu un dotu iespēju **pārvietoties**.

Mazāk runā par tiem palīglīdzekļiem, ko lieto **pašaprūpes nodrošināšanai** un personas pozicionēšanai gulēšanas laikā. Taču senioram tie nereti ir vēl svarīgāki un var sniegt ievērojamu atvieglojumu gan tuviniekiem, gan pašam cilvēkam, kuram tie nepieciešami.

Pašaprūpes aktivitātes iekļauj vēdera izvadi un urīnpūšļa kontroli (tualetes lietošanu), mazgāšanos un ģērbšanos, kas bieži vien senioriem ir apgrūtinātas. Šīs darbības prasa lielu laika apjomu vairākas reizes dienā, bet atbilstoši izvēlēti palīglīdzekļi var palīdzēt ietaupīt laiku, kā arī ietaupīt seniora enerģiju. Atbilstošu palīglīdzekļu lietošana palielina neatkarības līmeni.

Pasaulē ir izstrādāts Starptautiskās Standartizācijas organizācijas akceptēts vienots ISO standarts. Šajā organizācijā ir 140 dalībvalstis. Bet katra valsts atkarībā no tās iespējām nodrošina **palīglīdzekļu sistēmas apriti un saņemšanas kārtību**. Latvijā pašlaik spēkā ir MK noteikumi Nr. 1474, kas nosaka palīglīdzekļu sarakstu, aprites kārtību un iespēju tos saņemt no valsts apmaksāto palīglīdzekļu saraksta. Pilnīgs šo palīglīdzekļu uzskaitījums sniegts MK noteikumu Nr.1474 "Tehnisko palīglīdzekļu noteikumi" 2.pielikumā. Speciālisti atzīst, ka svarīgi iet līdzi laikam un papildināt pieejamo tehnisko palīglīdzekļu klāstu ar arvien mūsdienīgākām tehnoloģijām. Te nepieciešama Veselības ministrijas un Labklājības ministrijas speciālistu sadarbība.

Minēto noteikumu 1.1.punkts nosaka, ka valsts deleģēto uzdevumu – *piešķirto valsts budžeta līdzekļu ietvaros nodrošināt personas ar tehniskajiem palīglīdzekļiem* –

veic valsts SIA "Nacionālais rehabilitācijas centrs "Vaivari" ar struktūrvienību **"Vaivaru tehnisko palīgīdzekļu centrs"**.

Šī centra galvenie uzdevumi ir:

- 1) izsniegt iedzīvotājiem tehniskos palīgīdzekļus;
- 2) organizēt tehnisko palīgīdzekļu pakalpojumu saņemšanu pie citiem pakalpojumu sniedzējiem.
- 3) saņemt un ievadīt datubāzē ziņas par personām, kam nepieciešami tehniskie palīgīdzekļi, un par tām, kuras tos jau saņēmušas.

Pēdējo gadu laikā pieaudzis reģistrēto personu skaits, kas piesakās saņemt tehniskos palīgīdzekļus – 2019.gadā bija reģistrētas 12 905 personas, bet 2020.gadā – 13 052. Arī 2021.gadā vērojama pieaugoša tendence, personu skaitam, kas piesakās saņemt tehniskos palīgīdzekļus.

Izsniegto tehnisko palīgīdzekļu skaits pērn salīdzinājumā ar 2019.gadu ir pieaudzis par 12% un turpina ievērojami palielināties.

Lai gan tehnisko palīgīdzekļu iegūvi nodrošina valsts, **personai uz tiem jāstājas rindā**, kas reizēm var ilgt pat vairākus gadus. Rindas pacientiem mazinātos, ja pieaugtu valsts finansējums.

Bet ir palīgīdzekļi, ko izsniedz arī bez rindas, piemēram, tualetes krēslus, tualetes podu paaugstinājumus, satveršanas stangas, nažus produktu griešanai un paceļamos, pie sienām skrūvējamus rokturus.

Valsts apmaksātos tehniskos palīgīdzekļus atkarībā no to veida persona saņem īpašumā vai patapinājumā (lietojumā uz laiku).

Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likuma 25.pants noteic: **"Tehniskos palīgīdzekļus par valsts budžeta līdzekļiem** ir tiesības saņemt šādām personām ar ilgstošiem vai nepārejošiem organisma funkciju traucējumiem vai anatomiskiem defektiem, ja tās saņēmušas ārstniecības personas atzinumu par šāda pakalpojuma nepieciešamību:

- 1) visu grupu invalīdiem un bērniem invalīdiem līdz 18 gadu vecumam;
- 2) personām, kurām tehniskais palīgīdzeklis nepieciešams, lai samazinātu vai novērstu funkcionālo mazspēju;
- 3) personām ar prognozējamu invaliditāti, kurām šāda pakalpojuma nepieciešamība noteikta individuālajā rehabilitācijas plānā;
- 4) personām ar anatomiskiem defektiem – protēzi vai ortopēdiskos apavus."

Valsts apmaksā tikai tos palīgīdzekļus, kas ir iekļauti MK Tehnisko palīgīdzekļu noteikumos Nr.1474.

Ne visi palīgīdzekļi ir iekļauti valsts apmaksāto palīgīdzekļu sarakstā, tāpēc atsevišķos gadījumos pastāv iespēja, ka tie jāiegādājas par saviem līdzekļiem.

Lai persona lietošanā saņemtu kādu no tai nozīmētajiem palīgīdzekļiem, Vaivaru tehnisko palīgīdzekļu centrā jāiesniedz:

- 1) rakstisks iesniegums, kurā jānorāda personas vārds, uzvārds, personas kods, dzīvesvietas adrese, tālruņa numurs, e-pasts; invaliditāte, ja tāda piešķirta; nepieciešamā tehniskā palīgīdzekļa veids un izmantošanas mērķi
- 2) ārstējošā ārsta atzinums tehniskā palīgīdzekļa saņemšanai.

Papildus nepieciešams sniegt informāciju par to, vai nepieciešamība pēc tehniskā palīgīdzekļa saistīta ar ceļu satiksmes negadījumu, nelaimes gadījumu darbā vai arodslimību un vai personas veselība ir bijusi apdrošināta.

Pamatojoties uz saņemto personas iesniegumu, Vaivaru tehnisko palīgīdzekļu centrs **20 darbdienu laikā pieņem lēmumu** par tehnisko palīgīdzekļu piešķiršanu. Ja pieņemts lēmums par tehniskā palīgīdzekļa piešķiršanu vai ir pienākusi gaidītāja rinda tehniskā palīgīdzekļa saņemšanai, centrs nosūta uzaicinājumu.

Lai pakalpojumu saņemtu, jāveic **vienreizējā iemaksa**. No šīs iemaksas atbrīvotas trūcīgas personas; personas, kas atrodas ilgstošas sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas institūcijā; personas, kuras dzīvesvieta reģistrēta stacionārā ārstniecības iestādē; personas, kas izcieš sodu brīvības atņemšanas vietā.

Pacientam ir tiesības izvēlēties, vai saņemt pieprasīto palīgīdzekli Vaivaru tehnisko palīgīdzekļu centrā vai pie cita pakalpojumu sniedzēja, veicot līdzmaksājumu un iegādājoties tehnisko palīgīdzekli īpašumā.

Ja persona izvēlas iegādāties tehnisko palīgīdzekli pie cita pakalpojuma sniedzēja, tad Vaivaru tehnisko palīgīdzekļu centrs apmaksā šī palīgīdzekļa iegādi atbilstoši attiecīgā gada iepirkuma cenai vai pēdējā šāda tehniskā palīgīdzekļa iepirkuma cenai, veicot samaksu pakalpojuma sniedzējam, ja šis tehniskais palīgīdzeklis ir valsts apmaksāto tehnisko palīgīdzekļu sarakstā. Ja attiecīgā tehniskā palīgīdzekļa cena pārsniedz valsts paredzētā finansējuma apmēru, persona veic līdzmaksājumu.

Dokumentus var iesniegt personiski kādā no Tehnisko palīgīdzekļu centra nodaļām Rīgā, Rēzeknē vai Kuldīgā; elektroniski, sūtot uz e-pastu vtpc@nrc.lv (dokumentiem jābūt parakstītiem ar drošu elektronisko parakstu, neder skenētie dokumenti) vai arī pa pastu, sūtot uz adresi Ventspils iela 53, Rīga, LV-1002. Papildu informācija atrodama NRC "Vaivari" mājas lapā.

Papildu informāciju par valsts apmaksātiem palīgīdzekļiem un to nomu var iegūt:

Nosaukums	Adrese	Kontaktinformācija
Vaivaru Tehnisko palīgīdzekļu centrs	Rīgā, Ventspils ielā 53, LV-1002	Tālr. 67552350 fakss 67860775 e-pasts vtpc@nrc.lv www.nrcvaivari.lv
Vaivaru Tehnisko palīgīdzekļu centra Kuldīgas filiāle	Kuldīgā, Jelgavas ielā 60, LV-3301	Tālr. 63320727; 26479363
Vaivaru Tehnisko palīgīdzekļu centra Rēzeknes filiāle	Rēzeknē, Atbrīvošanas alejā 81; LV-4601	Tālr. 64622273; 26577364

Pastāv arī biedrības un uzņēmumi, kas var palīdzēt ar tehnisko palīgīdzekļu nomu, iegādi un atbildēt uz jautājumiem par tehnisko palīgīdzekļu izvēli un iegādi.

Nosaukums	Adrese	Kontaktinformācija
Biedrība <i>Specializēto palīgīdzekļu parks</i>	Rīgā, Murjāņu ielā 1A, LV-1024	Tālr. 25522788; e-pasts: sppbiedriba@gmail.com

SIA K4 Medical	Rīgā, A.Čaka ielā 136, LV-1012	Tāl. 67670414; 20222813 e-pasts: info@palidzi.lv mājaslapa: www.palidzi.lv
Biedrība Latvijas Sarkanais Krusts	Rīgā, Šarlotes ielā 1D,	Tāl. 67336651; e-pasts: secretariat@redcross.lv mājaslapa: www.redcross.lv
SIA Kid-Man Latvija	Rīgā, Brīvības ielā 224, LV-1039	Tāl. 66181885; info@kid-man.lv www.kid-man.lv
AS Protezēšanas un ortopēdijas centrs	Rīgā, Pērnavas ielā 62, LV-1009	Tāl. 29546837 info@poc.lv

Biedrība „LATVIJAS SENIORU KOPIENU APVIENĪBA” meklē un atrod labās prakses piemērus, sadarbojoties ar kompāniju „Banknote”, sūtījums ar tehniskajiem palīglīdzekļiem tika nogādāts Auces sociālajam dienestam.

Pārvietošanās grūtības dažādās smaguma pakāpēs piemeklē daudzus seniorus. Diemžēl nākas novērot, ka viņu iespējas iziet sabiedrībā – kaut tikai līdz veikalam – visbiežāk ir viņu bērnu un mazbērnu rokās un arīdzan finansiālajās iespējās. Dzīvojot pilnvērtīgu dzīvi vairāk paveicas tiem, kas nav vientuļi vai kuru tuvinieki prot parūpēties, sagādājot tehniskos palīglīdzekļus, atbalstot fiziski, vai tiem, kuri atrod NVO, kas palīdz iegūt tehniskos palīglīdzekļus.

Latvijas Cilvēku ar īpašām vajadzībām sadarbības organizācijas Sustento apvieno 48 dažādas organizācijas, kuru biedri ir vairāk nekā 50 000 cilvēku ar invaliditāti vai hroniskām saslimšanām. Organizācija strādā, lai valdība veidotu tādu politiku, kas nodrošina cilvēku ar invaliditāti un hroniskām slimībām cilvēktiesības un nediskrimināciju, **veicinot pilnīgu iekļaušanu sabiedrībā.**

Pārvietošanās iespējas senioru vecumā cilvēkiem ar kustību traucējumiem sniedz **neatkarību un brīvību**, dod iespēju iziet sabiedrībā un tas ir ļoti svarīgi, iemesli, kuru dēļ seniori ar pārvietošanās grūtībām nevar izkļūt no mājām, ir vairāki.

Liela daļa pilsētās, Rīgā, tāpat arī mazpilsētās padomju laikos celtās mājas nav viegli pielāgojamas un tajās **nav paredzētas arī palīgtelpas**, lai uzglabātu tehniskos palīglīdzekļus. Pat ja šādas palīgtelpas ir, tās bieži vien mēdz būt aizņemtas, nav publiski pieejamas vai arī uz tām var nokļūt pa vairākiem pakāpieniem, līdz ar to ir nepieciešams pacēlājs. Organizācija ir noskaidrojusi, ka Pieprasījums pēc vides pieejamības ir ļoti liels, tās nav tikai atsevišķu indivīdu vēlmes. Faktiski par to būtu jādomā ne tikai dažiem ieinteresētajiem, bet arī pārējiem daudzdzīvokļu māju īpašniekiem. Būtu labi, ja vecajās daudzstāvu dzīvojamajās mājās pašvaldības domātu par nelielu garāžu iekārtošanu pie mājām – lai arī pārējiem iedzīvotājiem velosipēdi, bērnu rati nebūtu jānes uz dzīvokli. Tas ir sapratnes jautājums.

Dzīvokļi ir mazi, bet ratiņkrēsli un skūteri pēc izmēra ir palieli, smagi un tos uzņemt uz augšējiem stāviem nevar. Vairākās pilsētās pašvaldības gan pielāgo cilvēkiem ar kustību traucējumiem piekļuvi dzīvesvietai, izbūvējot speciālas uzbrauktuves.

Sociālajās dzīvojamās mājās situācija ir daudz labāka, gaiteni, kur novietot palīgrīkus, ir plašāki un ar tiem ir iespējams iekļūt liftā. Labāki apstākļi ir arī jauno projektu mājās, tomēr arī tur daudzviet rodas problēmas – piemēram, garāžās nav kontaktu, kur uzlādēt elektrisko braucamrīku.

Biedrība „LATVIJAS SENIORU KOPIENU APVIENĪBA” rosinās grozījumus MK noteikumos Nr.1474 "Tehnisko palīgīdzekļu noteikumi", lai aktualizētu 2.pielikumu, kā arī darbojoties Labklājības ministrijas Senioru lietu padomē, aktualizēs nepieciešamību veidot Veselības ministrijas un Labklājības ministrijas speciālistu sadarbību tehnisko palīgīdzekļu pieejamības nodrošināšanai senioriem sniedzot valsts finansējuma atbalstu.

Projekts „*Latvijas seniors – aktīvs, zinošs un atvērts sadarbībai*” tiek īstenots no 2021. gada 1. janvāra līdz 2021.gada 20. novembrim.

Finansējuma līgums SIF Nr. 2021.LV/NVOF/MIC/059

Pasākumu finansiāli atbalsta Sabiedrības integrācijas fonds no Kultūras ministrijas piešķirtajiem Latvijas valsts budžeta līdzekļiem.

Kultūras ministrija

Sabiedrības integrācijas fonds